

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/48/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200847
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013200847.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. H.F., V., proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 07193/2013/B622-SV/z.15078/Pek zo dňa 1. marca 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/116/2013-63 zo dňa 22. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/116/2013-63 zo dňa 22. mája 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil krajský súd tým, že žalobca sa žalobou doručenou krajskému súdu dňa 02.05.2013 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 07193/2013/B622-SV/z.15078/Pek zo dňa 01.03.2013, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Žiline, odboru štátnej stavebnej správy č. 2012/01264/MaI zo dňa 05.11.2012. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán v konaní o návrhu na vyvlastnenie vlastníckeho práva pre líniovú stavbu „R 3 Trstená - obchvat“ podaným Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s. Bratislava vyvlastnil spoluvlastnícke právo k pozemku parc.č. 3470/65.

Výzvou zo dňa 14.06.2013 doručenou žalobcovi dňa 01.07.2013 bol žalobca vyzvaný, aby v lehote 15 dní pod následkom zastavenia konania doložil do súdneho spisu plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie žalobcu v tomto konaní. Na výzvu reagoval žalobca podaním z 08.06.2013, v ktorom uviedol, že Centrum právnej pomoci zamietlo jeho žiadosť o poskytnutie právnej pomoci z dôvodu nesplnenia podmienok pre poskytnutie právnej pomoci.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že ho zrušil a vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, pričom mu uložil, aby opätovne vyzval žalobcu, aby požiadal o zabezpečenie právnej pomoci Centrum právnej pomoci.

Krajský súd v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom najvyššieho súdu, uložil žalobcovi uznesením č.k. 1S/116/2013-56 zo dňa 10.04.2014, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia predložil originál plnomocenstva udeleného advokátovi na zastupovanie žalobcu v konaní. Žalobca reagoval listom doručeným krajskému súdu dňa 15.05.2014, v ktorom uviedol, že zasiela súdu žiadosť na právne zastúpenie zo dňa 05.05.2014 ako aj odpoveď zo dňa 06.05.2014 na jeho žiadosť.

Z predložených písomných dôkazov krajský súd zistil, že dňom 05.05.2014 žalobca požiadal advokáta JUDr. Jozefa Véselého o bezplatné právne zastúpenie, ktorý mu odpovedal, že bezplatné právne zastúpenie mu neposkytne, ale poskytne mu právne zastupovanie za zníženú odmenu 50%. Splnomocnenie pre uvedeného advokáta žalobca do spisu nezaložil, rovnako nezaložil dôkaz o tom, že požiadal Centrum právnej pomoci o opätovné poskytnutie právnej pomoci.

Nedostatok podmienky povinného právneho zastúpenia je možné odstrániť tým, že žalobca si zvolí kvalifikovaného zástupcu a riadne plnomocenstvo doloží k žalobe. Žalobca bol v uznesení krajského súdu opätovne poučený o nutnosti doložiť do spisu plnomocenstvo, čo neurobil. Preto krajský súd konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., s použitím § 246c O.s.p..

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie krajského súdu. Uviedol, že v konaní došlo k vade podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a to, že mu postupom krajského súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, i napriek tomu, že splnil to, čo od neho krajský súd požadoval. V prílohe zaslal kópiu listu, ktorým sa opakovane uchádza o právnu pomoc cez Centrum právnej pomoci.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj najvyšší súd), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k právnemu záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Najvyšší súd zo súdneho spisu zistil, že Centru právnej pomoci bola doručená žiadosť žalobcu o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci. Centrum právnej pomoci o nej rozhodlo rozhodnutím zo dňa 11.06.2014, č. 2N6587/2014-KAZH tak, že žiadosti z dôvodov nesplnenia požiadavky hmotnej núdze nevyhovelo. Žalobca sa proti tomuto rozhodnutiu odvolal.

Z tohto dôvodu, uznesením najvyššieho súdu sp.zn. 5 Sžo/48/2014 zo dňa 24.07.2014 najvyšší súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. až do právoplatného rozhodnutia vo veci nároku na bezplatnú právnu pomoc žalobcu Centrom právnej pomoci.

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 8Sžo/131/2015 zo dňa 31.03.2016 bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23Sp/12/2015-14 zo dňa 27. marca 2015. V dôvodoch potvrdzujúceho rozsudku bolo okrem iného uvedené, že „odporca v predmetnej veci posudzoval otázku materiálnej núdze navrhovateľ na základe jeho žiadosti o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci a priložených dokladov deklarujúcich jeho sociálny a majetkový stav z hľadiska splnenia všetkých zákonných podmienok. Vzhľadom k tomu, že z dokladov predložených navrhovateľom vyplynulo, že započítateľný príjem navrhovateľa ako žiadateľa a jeho manželky presahuje výšku 1,4 násobku životného minima pre dve plnoleté fyzické osoby a tiež 1,6-násobok životného minima pre dve plnoleté osoby v mesiaci podania žiadosti, teda v júni 2014 a v šiestich predchádzajúcich mesiacoch,

dospel k právnomu záveru, že navrhovateľa nie je možné považovať za osobu v materiálnej núdzi majúcej právo na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z.z..“

Na základe vyššie uvedenej právoplatne rozhodnutej veci pokračoval najvyšší súd v konaní a dospel k právnomu záveru, že uznesenie krajského súdu o zastavení konania z dôvodu nedostatku obligatórneho právneho zastúpenia žalobcu je vecne správne.

Žalobca mal dostatočný časový priestor na zabezpečenie si advokáta, čo ani napriek výzvam krajského súdu nevyužil. Podmienky na bezplatné právne zastúpenie nesplnil (viď rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 8 Sžo/131/2015). Nedostatok právneho zastúpenia je síce odstrániteľnou vadou konania, pričom však jej neodstránenie má za následok zastavenie konania.

Podľa § 250a O.s.p., žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p., súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Na základe vyššie uvedeného, nezostávalo najvyššiemu súdu nič iné, ako uznesenie krajského súdu o zastavení konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.